

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Petrus Damianus, Mediolanensiu[m] a schismate ad Ecclesia[m]
Catholica[m] reductor magnificus. c. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

et usque modo in Ecclesia permanet, & in Veteri Testamento fuerat adumbratum? Præceperat enim Deus Moyse, ut in ueste Summi Pontificis, tintinabula malogranatis misceret, ut sonitu eorum populus agnosceret Sacerdotis in sanctuarium Domini ingressum, & egressum. O quam uerè prophetauit Esaias cum diceret de filijs Patris nostri Benedicti sanctissimi: *Non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione, quia semen Benedictorum Domini est, & Nepotes eorum cum eis.* Nepos enim spiritali quadam consanguinitate S. P. Benedicti iure dici potest hic sanctissimus uir, & Cardinalis Guido (illud est namque nomen eius) qui monachus Ordinis Cisterciensis factus (quæ religio, tertia fuit ex filiabus dicti S. P. nostri) doctrina postmodum, ac uirtute Abbas Cisterciensis, totiusque illius ordinis Generalis, & demum S. R. E. Diaconus Cardinalis renunciari meruit, quod munus quam egregie adimpleuerit docent Legationes eius quas pro Ecclesiæ sacrosanctæ negotijs obijt. Claruit anno Domini 1180. obiitque anno 1220. *Frater Casarius, Heribachensis Monachus Ordinis Cisterciensis, illustrium miraculorum, lib. 2. c. 51.*

S. PETRVS DAMIANVS.

Mediolanensium à schismate ad Ecclesiam

Catholicam reductor magnificus.

Homini enim bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & letitiam. Eccles. 2.

Cap. XXXI.

MENs hæret, penna diffuit, manus riget, cum de S. Petro Damiano monacho, & S. R. E. Cardinale Episcopo Ostiense, qui tertij ordinis præsentis Rami, primum locum occupat, dicere cogito. Tantus enim fuit, ac talis, adeoque sanctæ Ecclesiæ utilis, & necessarius, ut à quo factorum suorum principium sumam ignorem. Eruitione ejus & facundia ex eius pluribus scriptis, quæ & hodie supersunt, nota est. Sanctitas, cuius insigne fuit, quod diu Cardinalis, & Episcopi Ostiensis munere functus, denique petrus ejus uiræ,

SSf 2 Na-

Nazianzeni exemplo, ad pristina se recepit monachorum studia, in
 ins etiam facti ratione luculento scripto reddidit, orbus manifesta.
 Tacebimus ergo? Absit. Restat enim, & factum illud insigne: pro
 quo hic Cardinalis habitu adpietus cernitur, Arma Episcopatus
 Mediolanensis in manibus ferens. Sunt autem illa manus hominis
 flagellum ex resticulis aureum tenens in sanguineo æquore. Nico-
 laus namque Papa II. Rempublicam compositurus, quæ maximè
 præturbara calamitatibus, plurimum quatiebatur, anno 1059, Pe-
 trum Damianum Mediolanum misit, ut eam Ecclesiam male festi-
 tiorem, & tam à ducentis annis à Romana abductam, & dissen-
 pantem, Simoniacæque labe, & Nicolaitarum hæresi infectam, cum
 Romana conciliaret, & in rectam sententiam deduceret. Petrus co-
 uocato in templum populo, ita prudenter. Leniterque eorum ma-
 mos tractauit, ut tandem in eius sententiam discesserint, Apostoli-
 cæque sedi parere nequaquam abnuerint. Primus solennibus ver-
 bis Vnido Archiepiscopus id professus est, Simoniacamque, & Ni-
 colaitarum hæresim coram omnibus detestatus: unde Cleri cer-
 nes. Archiepiscopus in terram proiectus, piaculum iniungendi
 postulauit. Cenum annorum Petrus imposuit, idque redimere po-
 se, certa pecunia in singulos annos soluta, uoluit. Clerici diuini
 in uita ieiuniis obligati. Extant de hac re ipsius Petri, qui se Petro-
 torem ubique nominat, ad Nicolaum Papam, & Nicolai ad ipsam
 epistola in lib. 5. his. Rauennatis Hieronymi Rubei, ex quo hæc do-
 sumpsimus. Hanc actionem à Petro Damiano factam confirmat, de
 Paulus Morigia de orig. relig. lib. 1. c. 58. & alij recentiores, diuersi
 tamen modo nonnulli; Gloriam enim omnem reiiciunt in Stepha-
 num Papam X. dictum I X. quem huius reconciliationis auctorem
 faciunt. Sed eorum hanc sententiam sic accipiendam censeo, quod
 camus Stephanum quidem hanc actionem incepisse, sed ob uir-
 nitatem perficere non potuisse, quæ postmodum eo mortuo sic
 bentè Nicolao II. eius successore, à Petro Damiano ad perfectam
 reducta est, ut fuisse ostendit ipsæ Petrus in tractatu quem com-
 posuit de reconciliatione Episcopi Mediolanensis Vni donis, qui est
 MS. in bibliotheca Casinensi. Cum autem esset uir in diuinis scrip-
 pturis studiosus, & eruditus, & secularium litterarum non ignarus
 ingenio mitis, & acutus, eloquio placidus, & compositus, & ad per-
 suadendum idoneus, multa Opera composuit pijs mentibus ualde
 utilia, quorum nonnulla iam excusa sunt, alia uerò extant suo tem-
 pore etiam excudenda. De excusis subiecta uidi;

De ecclesiastica institutione, & Simoniaca hæreseos confutatione, lib. 1. qui excusus est Colonie apud Gymnicum, cum trib. Prosperi libris, in 8. Et item in Flandria, sed locus iam excidit, cum alijs eiusdem argumenti.

De excellentia S. Ioannis Baptiste Homilias duas; excusas Colonie apud Gymnicum.

Dominus vobiscum, lib. 1. Idest, Vtrum solitarius oras horas canonicas, debeat etiam dicere, Dominus vobiscum, quando nemo sit qui respondeat; hic impressus est Venetijs apud Zilettu 1572. in 8. in Speculo Missæ; & Romæ, cum alijs scriptoribus de diuinis officijs, anno 1591. in folio.

De Epiphania Domini: Cum natus esset.

Vita S. Mauri Episcopi Celsenæ: Cupientes.

De translatione S. Hilarij Episcopi. Gaudeamus, & exultemus.

De dominica palmarum; Cum appropinquasset.

De S. Eleuchadio Episcopo; Hodierna festiuitas.

De S. Seuerio Episcopo. Audisti fratres. Citat, & alium Molanus die 1. Feb. Sed nondum excusus est.

De S. P. N. Benedicto. Dixit Simon Petrus.

De Cœna Domini. Hodie fratres charissimi.

De Annunciatione Diuæ Mariæ.

De Resurrectione Domini. Postulaui Patrem meum.

De S. Georgio martyre. Hodierna Festiuitas.

Epistola de vita S. Rodulphi Episcopi Eugubini. Domino Alexandro.

De S. Petro Apostolo. Adolescentulæ dilexerunt.

De Sanctis Petro, & Paulo. Hodierna dies.

De S. Apollinare. Hodierna die fratres.

Alius de S. Apollinare. Apostolici Martyris.

Alius de eodem. Audiuius hodie.

De S. Cassiano Martyre. Admirabilis.

De Assumptione B. Mariæ. Hic totum decurrat.

Sapphicus hymnus de eadem; item, & alij versus, & rythmi.

De S. Bartholomæo Apostolo. Lætatur, & gloriatur.

De S. Victore. Hic ille magnus.

De S. Michaele Archangelo Circa rerum cardinem versamur.

Sermones,
qui omnes
excusi sunt
Colonie
in vitis

De S. Fidele Martyre, sermo historicus.

18. Octobris. Nostis fratres charissimi.

De eodem Hymnus.

De S. Martino Episcopo. Nobilis ille confessor.

De S. Andrea Apostolo. Hodie fratres charissimi.

De S. Nicolao Episcopo. Nicolaus iste meus.

De S. Stephano protom. Adhuc filium Virginis.

De excellentia S. Ioannis Euangelistæ. Hodie dilectissimi.

De eodem. Gaudeamus fratres.

De dedicatione Ecclesiæ tres sermones.

1. Post crucem. 2. Immola Deo. 3. Fecit Deus duo magna.

De quibusdam miraculis tractatus. Cum in meo.

Apologeticum de contemptu seculi, capitibus 33.

De contemptu seculi huius.

Vitam S. Odilonis Abbatis, 1. Ianuarij.

De S. Vitale martyre.

Vitam S. Romualdi Abbatis, 19. Iunij.

De S. Maria Magdalena.

De S. Ruffino Martyre.

Hymnum de eodem.

Vitam S. Dominici Loricati, 14. Octobris.

De omnibus Sanctis.

De S. Andrea, alius ab illo qui est in 7. tomo.

De eodem, Hymnus Sapphicus.

De Vigilia Natiuitatis.

De Natiuitate Domini.

De S. Barbariano Confessore.

Epistolas eiusdem quindecim ad diuersos, impressas uidi Parisijs in folio, in Tomo 7. Bibliothecæ SS. Patrum Margarini de la Bigne.

Sermones

De finali iudicio. Non ignoro quia cum.

De doctrina Nouitiorum. Rudis tyro,

Consolatorius ad ægrotum. Rogasti me.

Ad ambitiosum monachum. Dignas auctori benedi.

De correptione quam sit utilis. Exigis fili.

De Natiuitate Domini. Charitati vestræ.

De S. Io. Euang. Quantum autem.

De vigilia S. P. N. Benedicti. Vigiliam egregi.

Sanctorum
Surijs de Ve
netijs in fo-
lio.

Sermo

Episto

Hi om-
ne, &
Cafne

D

I

C

I

I

E

Sermones

Epistolas

Hi omnes Sermones, Homiliae, & Epistolae reperiuntur MSS. apud me, & D. Constantinum Monachum, & magna etiam ex parte in Casinensi Bibliotheca, & alibi.

De miraculis S. P. N. Benedicti, lib. 1.

De poenitentia. Pensandum quippe. Sermo.

Contra Simoniacos. Mundi turba turbulenta.

De amenitate, & gaudii uitae aeternae. Ad perennitatis uitae fontem. } Rytmi.

De poenis inferni. O quam dira, quam horrenda.

Epistola de die iudicii. Dilecto fratri Adae. Petrus peccator.

S S f 4 Sunt

De cena Domini. Hodie sacrum Chrisma.

De S. Ioanne Baptista. Hodierna festiuitas.

De S. Antimo mar. Cum beati Antimi.

De SS. Flora, & Lucilla. Gaudemus fratres.

De eisdem. Adest dilectissimi.

De S. Stephano Papa, & Martyre. Audistis hodie.

De S. Donato Episcopo, & Martyre. Adest dilectissimi.

De S. Bartholomaeo Apostolo. Hodierna festiuitas.

De S. Rufino martyre. Nostis fratres.

De Natiuitate Beatae Mariae Virginis. Natiuitas hodierna.

De S. Luca Euangelista. Quia per Euangelium.

De S. Fidele martyre. Nostri fratres carissimi.

Fragmentum sermonis de S. Vitale martyre. Ecclesi-

quido.

Homiliam super Euangelium in die S. Matthaei.

Euangelica lectio.

De silentio. Cum prius exactor.

De spiritali certamine. Si diligenter.

De Sancto Anastasio martyre. Ad pulchrum con-

uenimus.

De disciplina, & obseruatione sextae feriae. Sanctis

fratribus,

Contra vini bibulos, & aquam stomachantes. Mi-

ror dilectissime frater.

Ad fratres Gamugni de Sabbatho ieiunando. Pen-

sualium conductores.

Ad Blancam Comitissam ad dominum conuersam:

Blancae olim.

Sunt apud me MS. & item in Bibliotheca nostra Sancti Benedicti Mantuani.

In Bibliotheca Casinenſi uerò, in ſcamno ſexto, ad ſiniſtram, hæc reperiuntur, MS.

Sermo quidam, & Rythmi ad Cadaloum Episcopum.

Diſceptatio Synodalis inter regis aduocatum, & Eccleſ. Rom. defenſorem.

Diſputatio ſuper quæſtione. Si Deus eſt.

Epistolæ nonnullæ, & alii quidam parui tractatus.

De proceſſione Spirituſancti, à Patre, & Filio.

Sermo de S. Marco Euangelista.

De S. Alexio Confessore.

De officiis Pontificis.

Epistolæ eius multæ.

De S. Matthæo ſermones 3.

De monaſterio Caſinenſi, & quibuſdam miraculis ad Deſerium Abbate.

De beſtiis quibuſdam, ſed principium deeſt.

Sermo de S. Columba Virgine, & Martyre.

Sermo de elempſyna, & epistolæ eius plurimæ.

Ibidem, in alio quodâ libro MS. in membranis, ſubiecta ſunt.

Sermo de S. Bonifacio Martyre.

De S. Ioanne Baptiſta, duo.

De SS. Donato, & Hilarino.

Hymnus de S. Antimo.

Homilia ſuper Euangelium, Liber generationis.

Sermones duo de Natiuitate B. Mariæ.

De S. Apollinare ſermones tres.

De S. Vitale ſermones duo.

De S. Ioanne Euangelista hymni tres.

Epistolarum ſuarum liber vnus.

De incontinentia Episcoporum.

De proprietate Clericorum.

De S. Bartholomæo ſermones duo, & collectæ de eodem.

Hymnus de S. Vſicino.

Miracula S. Ruffini.

Epistola ad Agnetem Imperatricem.

Tractatus pius ad Monachos.

Alius de perfectione Monachorum.

Dialogus Iudæi, & Chriſtiani.

Inne-

Inuectio in Episcopum Monachos ad seculum reuocantem.
 Opusculum ad Teuzonem Eremitam.
 De horis Canonicis disputatio.
 Quod nuptiæ possunt fieri sine coitu.
 Sermo de Vigilia S. Iacobi.
 De Vigilia S. Bartholomæi. Epistolæ nonnullæ.
 De disciplina monachorum.
 De patientiæ gradibus disputatio.
 De priuilegio Ecclesiæ Romanæ, ad Hildebrandum Archidiaconum.
 De reconciliandis hæreticis.
 Epistola longa de dimittendo Episcopatu.
 Nonnulli tractatus ad monachos, & quæstiones aliquot.
 Epistolæ multæ ad monachos Pomposiacos, & alios.
 De diuersis historiis uersus, & epistolæ.
 Sermo de promptitudine magis ad malum, quam ad bonum;
 & de octo vigiliis ieiunandis, sic incipiens, Naturaliter autem hoc morbo humana laborat infirmitas.
 Flebilis lamentatio super anima sordibus immunditiæ dedita, sic, Ego, ego te infelix anima defleo.
 Contra sodomitas sermones tres; primus sic incipit, Eos qui irrationabiliter; secundus, Clericus autem Domini; tertius, Hoc sane uitium.
 Citantur & à Tricemio, & sequentia.
 De situ & fundatione Viuariensis cœnobii, lib. 1.
 Apologeticorum, lib. 3. Domino suo Nicolao.
 De incontinentia Sacerdotum, lib. 1. Nuper habens.
 De uxoribus clericorum, lib. 1. Vos alloquor.
 Regula Solitiorum, lib. 1. Dum feruorem sanctæ.
 Miraculorum sui temporis, lib. 1. Dilectissimo Gerardo.
 Exhortatorium ad monachos, lib. 1. Fratribus in Gangensi.
 De profectu monachorum, lib. 1.
 De insolentia malignorum hominum, lib. 1.
 De auaritia prælatorum, lib. 1.
 Declamationes Rhetoricæ, lib. 1.
 Gratissimus seu probatissimus, lib. 1. Domino N. Rauennaricæ.
 Eiusdem epistolæ de uniuerfa uita & religione, in fol. in membranis, MSS. extant in Bibliotheca Imperatoris Viennæ.
 Excusus est Argentinæ anno 1562. in fol. in catalogo testium ueritatis

ritatis (ut ipsi loquuntur) quidam tractatus seu libellus sub eius nomine, De correctione Episcopi ac Papæ: qui utrum partus eius sit nescio; cauendus tamen mihi uidetur, cum huiusmodi supposititios foetus multos nobis obtrudant hæretici, ut suas imposturas, quasi Sanctorum uirorum, & Doctorum Ecclesiæ auctoritatis tueantur: ut contigit etiam in epistola illa supposititia S. Valerii Episcopi, & aliorum similium.

B. HAMVLARIVS FORTVNATVS,
Primus Officij mortuorum compositor, &
aliarum Ecclesiasticarum rerum
illustrator,

qui

Quæsiuit uerba utilia, & conscripsit sermones refulgentissimos, ac ueritate plenos. Eccl. 12. Cap. XXXII.

NON impar S. Petro Damiano Cardinalis habuit librum oclusum sinistra tenentis, repræsentantem Beatus Hamularius Fortunatus, morachus, & S.R.E. Cardinalis, qui uir doctissimus & eloquentissimus cum esset, Græcæque, & Latine eloquentia insignis, multis præclare & insigniter pro utroque Imperio gestis, Ecclesiæ quoque Dei non mediocriter uultus fuit. Primus enim omnium Officium, quod uocamus, mortuorum, collegit, & ordinauit, ut ipsemet de se faretur in libro suo de ordine Antiphonarii, c. 79. quod ab Ecclesia comprobatur, ad usque hæc nostra tempora permanens. Sunt qui hanc laudem S. Odiloni Abbati Cluniacensi tribuant, decipiuntur tamen, Odilo enim diem Commemorationis omnium defunctorum post die Omnium Sanctorum instituit, non autem officium mortuorum, quod multis ante eum seculis, iam in Ecclesia in usu erat, cuiusque primarius auctor Hamularius agnoscitur, ut patet tum ex Gregorio Papa I. Alcuino de diu. off. titulo de 3. 7. & tricesimo die pro defunctis, & alijs, qui Missas pro defunctis celebrari, & pro eisdem orare iusserunt, forma tamen & modo inordinato, usque ad Hamularium cuius etiam est Inuitatorium illud, Non sit uobis uanum: quod dicitur in quadragesima; & alia nonnulla ad rem Diuinam pertinentia, ut libros eius legentibus patet. Composuit plurimos insignes tractatus, Ecclesiæ Dei peritiles, de quibus ista feruntur.

De